

entre dones

Revista semestral

Ajuntament de Manlleu
Ajuntament de Roda de Ter
Ajuntament de Vic
Consorti de la Vall del Ges,
Orís i Bisaura

Núm. 7

L'apunt

No només xifres,
una realitat per canviar

En primera persona

Entrevista amb
Maria Villellas

Parlem de

És la violència contra les
dones i les nenes un proble-
ma de grans dimensions?

Elles actuen

'Follow the women'
amb bicicleta per la pau

De més a prop

Dona't Veu,
digues la teva, participa!

Pluja de sentits

Marta Selva
ens recomana ...

25N, molt més que víctimes

Dedicada a tu

Aquell matí la teva bellesa s'havia desdibuixat. Ni tan sols vaig poder reconeixet. Els teus ulls no somreien. Vessaven llàgrimes de por i la ràbia ocupava tot el teu cos. La teva veu trencada mai havia estat tan clara i jo no podia fer res més que acompanyar el teu dolor i assentir cada frase, cada mot.

Avui vull dir-te que:

Tens dret a viure sense por, a llevar-te als matins il·lusionada.
Tens dret a voler per a tu una vida millor i a viure plenament l'amor.
Tens dret a confiar en els altres i en tu mateixa i en un futur,
Tens dret a la teva joventut,
Tens dret a que d'altres, també, vetllin per tu

Et dediquem aquestes paraules i aquesta publicació per fer-te més proper el nostre compromís de seguir lluitant contra la violència, conscients de tot el que encara està per fer. Ens cal una ciutadania sensibilitzada i alhora compromesa en uns nous valors. Hem de continuar exigint mitjans i recursos per combatre els efectes de la violència i garantir els drets dels qui la patiu i, sobretot, cal un compromís polític i tècnic, alhora personal i valent, per garantir els drets i les llibertats de totes les dones.

Torna el 25 de novembre. Els ens municipals que editem aquesta publicació reiterem des d'aquí el nostre rebuig a la violència masclista.

L'apunt

No només xifres, una realitat per canviar.

Un cop més, s'acosta el 25 de novembre, Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones, i com cada any, tant en el 8 de març com en el 25 de novembre, surt a la llum un nou número de la revista entre dones.

Novembre rere novembre, des d'aquesta publicació, s'han anat repassant diversos aspectes que conformen el complex poliedre de la violència contra les dones, i que a poc a poc ens ha permès de fer-nos una idea de la magnitud i gravetat del problema. Hem plantejat conceptes més generals com els orígens i causes de la violència, i en l'edició passada la violència en el marc de les relacions afectives. En aquest número volem acabar d'obrir un xic més el ventall i parlar de diversos tipus de violència a què es veuen sotmeses les dones arreu del món, però sobretot veure algunes iniciatives que, liderades per dones, es duen a terme per combatre-les.

Volem sobretot fer èmfasi en quina és la tonalitat de la problemàtica. Volem recalcar i dir ben alt que la problemàtica no es limita al ball de xifres que ens ofereixen mitjans i institucions que sovint no es posen d'acord. Tan hi fa si uns en compten tantes i els altres tantes més o tantes menys. No són les xifres el que compten, són les persones que ho viuen. Què hi fa si la investigació ho cataloga com un crim d'una classe o com un crim d'una altra? En definitiva el resultat és el mateix, una persona que ha patit o ha mort, i quan parlem d'aquests temes, sincerament l'única xifra que ens agradaria és el 0.

Volem que la dimensió del problema vagi un xic més enllà del blanc immaculat del paper, volem que davant els vostres ulls prengui forma i consciència, perquè és del que es tracta, de reflectir una realitat del nostre món que ens ha d'arribar a la pell i a l'ànima, una realitat que sovint ens esgarrija però a la qual no podem tancar els ulls, sobretot, perquè tenir ben oberts els ulls i la ment és el que ens permetrà prendre'n consciència real, i això sempre és el primer pas per començar-nos a moure cap al canvi.

Subscriu-te gratuïtament

Si vols rebre la revista entre dones a casa teva, ja sigui en format paper o en format digital, fes-nos arribar les teves dades.

Truca al **93 854 39 39** o envia un mail indicant-nos l'adreça on vols rebre la revista a: **piad@rodadeter.cat**

La publicació d'aquesta setena edició de l'**entre dones** ha estat possible gràcies a la complicitat, el suport i el treball de moltes persones. Algunes hi han participat indirectament; d'altres directament. A totes elles, el nostre reconeixement.

Direcció

Rosa Roca Fusco

Textos

Anna Masnou Roig, Núria Muñoz Carreras, Rosa Roca Fusco i Maria Soler Tor

Disseny gràfic

Bisgràfic

Dipòsit Legal

B-51.932-2008

L'**entre dones** ha estat editada pels Ajuntaments de: Manlleu, Roda de Ter i Vic, i el Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura.

Amb el suport econòmic de:

**l'apunt
parlem de...
en primera persona
elles actuen
de més a prop
sortim al carrer
ls contes
pluja de sentits
al teu abast
agenda**

No només xifres,
una realitat per canviar

És la violència contra les dones i les nenes
un problema de grans dimensions?

Entrevista amb Maria Villellas,
investigadora de l'escola de cultura de pau

'Follow the women'
amb bicicleta per la pau

Dona't Veu,
digues la teva, participa!

Dones d'arreu

Molt més que víctimes

Marta Selva recomana...

Música, webs
i adreces d'interès

Recull d'activitats programades
a la comarca en motiu del 25 de novembre

1111112022
08863

És la violència contra les dones i les nenes un problema de grans dimensions?

Inés Alberdi catedràtica de sociologia per la Universitat Complutense de Madrid i especialista en temàtiques de gènere i família, des de l'any 2008 és directora executiva del Fons de les Nacions Unides per a la Dona –UNIFEM–, convertint-se així amb la primera persona de l'Estat Espanyol que ocupa un alt càrrec en aquesta organització internacional.

Text d'Inés Alberdi.

Ja fa 2 anys que vaig assumir la direcció del Fons de les Nacions Unides per a la Dona (UNIFEM) amb seu a Nova York. Han estat uns anys interessants, en els quals he viatjat, he après molt i també he tingut l'oportunitat de conèixer gent molt diversa, tant activistes de base com líders de governs d'arreu del món. Hi ha, però, una pregunta que he anat sentint en molts llocs diferents i formulada per tot tipus de persones: Per què acabar amb la violència contra les dones és una de les principals línies de treball d'UNIFEM? És realment un problema de proporcions pandèmiques? És realment un problema global?

La resposta a aquestes preguntes és malauradament un Sí rotund.

Nombroses investigacions mostren que la violència contra les dones és terriblement comuna i avui en dia és una de les violacions dels drets humans més esteses. La violència contra les dones és també un obstacle per a l'assoliment dels objectius de desenvolupament del mil·lenni, els 8 objectius acordats l'any 2000 pels líders mundials a ser acomplerts l'any 2025. Basant-nos en estadístiques recopilades per diferents països, podem observar que fins a un 70% de les dones experimenten al llarg de la seva vida violència física o sexual per part d'algun home, la majoria de vegades que ja coneixien prèviament. La violència contra les dones pot ser física, sexual, psicològica i d'abús econòmic, i la trobem en totes les edats, races, cultures, nivells de riquesa i regions. Succeeix a la llar, als carrers, a les escoles, al lloc de treball, als campaments de refugiats, durant els conflictes i les crisis. Adopta variades manifestacions, des de la violència domèstica i sexual, passant per pràctiques nocives tradicionals, l'abús durant l'embaràs, els anomenats crims d'honor, els atacs amb àcid, l'abús de la dot, així com la ciberintimidació a Internet.

Fent una ullada a alguna de les estadístiques, comprovem que, en tot el món, fins a 3 de cada 10 dones han realitzat forçades les seves primeres experiències sexuals. Aproximadament entre 100 i 400 milions de dones i nenes han sofert mutilació genital (una pràctica ancestral molt arrelada a diverses zones del planeta) amb més de 3 milions de nenes a l'Àfrica cada any en situació de risc. A Ruanda entre 50.000 i 500.000 dones i

nenes van ser violades durant el genocidi de 1994. A l'est de la República Democràtica del Congo, la "capital mundial de la violació", han estat documentats, des de 1996, almenys 200.000 casos de violència sexual, sobretot contra dones i nenes, i no deixen d'arribar periòdicament notícies sobre violacions massives en aquesta regió. La violència de gènere també limita l'habilitat de les dones a protegir-se del VIH i el SIDA, essent les dones joves les que es troben en principal risc de contagi ja que representen aproximadament el 60% dels 5,5 milions de persones d'entre 15 i 24 anys que viuen amb VIH o SIDA.

No obstant això, activistes de base i nombroses coalicions internacionals treballen dur per canviar la idea que la violència contra les dones és un assumpte privat. En les dues últimes dècades, s'ha vist un progrés sense precedents en molts països, on s'han adoptat lleis i polítiques que aborden la violència contra les dones i les nenes. Segons el Secretari General de l'ONU en el seu 'Estudi a fons sobre totes les formes de violència contra les dones', publicat l'any 2006, hi havia en aquell moment 89 països que tenien lleis sobre violència domèstica. La violació marital és un delictes com a mínim a 104 Estats i 90 països tenen lleis sobre l'assetjament sexual. No obstant això, en 102 països no hi ha lleis específiques contra la violència domèstica i la violació marital no constitueix un delictes en almenys 53 països. Per tant, malgrat els progressos en l'àmbit institucional i en les polítiques públiques, la violència contra les dones persisteix globalment.

UNIFEM treballa en diversos fronts per a posar fi a la violència contra les dones i les nenes i n'aborda la seva causa principal: la desigualtat de gènere. A través del suport de marcs jurídics i mesures nacionals específiques, l'impuls de la prevenció a nivell de base (fins i tot en els conflictes i en els postconflictes), la recopilació de dades i l'adquisició de nous aprenentatges sobre el tema, UNIFEM treballa cada dia per posar fi a la violència contra les dones i les nenes. Els esforços s'han multiplicat a través de campanyes de promoció realitzades en col·laboració amb governs, societat civil i el sistema de les Nacions Unides. Per exemple, UNIFEM ha adoptat

un paper actiu en la campanya plurianual del Secretari General de les Nacions Unides anomenada 'UNEIX-TE per posar fi a la violència contra les dones'. UNIFEM també liderarà la implementació regional de la campanya UNEIX-TE a l'Àfrica, a l'Amèrica Llatina i al Carib.

A més, el novembre de 2009 UNIFEM llançà Digueu NO, UNEIX-TE per posar fi a la Violència contra les Dones, una crida mundial a la realització d'accions destinades a acabar amb aquest tipus de violència. La innovadora plataforma multimèdia té com a objectiu recomptar i visibilitzar accions, posant així l'atenció en els esforços mundials que s'estan realitzant per posar fi a la violència contra les dones. Aquestes accions són portades a terme per organitzacions de base, estudiants, persones a títol individual, etc. La iniciativa està dissenyada per contribuir, mitjançant la mobilització social, a la campanya del Secretari General UNEIX-TE. El novembre de 2008, com a part de la Primera Fase de Digueu NO, es varen presentar al Secretari General de les Nacions Unides més de 5 milions de signatures, incloses les de caps d'estat i de ministres de 69 governs i de prop de 600 parlamentaris d'arreu del món, tot demostrant així que l'eliminació de la violència contra les dones és una prioritat per a una gran part de governs. La següent fase de Digueu NO, UNEIX-TE se centra, doncs, a donar a conèixer les iniciatives sobre el terreny, destinades a lluitar contra la violència envers les dones.

Vés al nostre web 'www.dinoalaviolencia.org' i podràs formar part d'aquesta iniciativa.

Així doncs, la resposta és Sí. La violència contra les dones i les nenes és una pandèmia mundial de proporcions alarmants. Però és un problema que ha de tenir solucions i tu hi pots participar. Totes i tots nosaltres podem contribuir a posar fi a la violència contra les dones i les nenes.

UNIFEM treballa en diversos fronts per a posar fi a la violència contra les dones i les nenes i n'aborda la seva causa principal: la desigualtat de gènere

Fins a un 70% de les dones experimenten en algun moment de la seva vida violència física o sexual

3 de cada 10 dones han realitzat forçades les seves primeres experiències sexuals.

La violència de gènere també limita l'habilitat de les dones a protegir-se del VIH i el SIDA

En 102 països no hi ha lleis específiques contra la violència domèstica i la violació marital no constitueix un delictes en almenys 53 països

Entrevista a **Maria Vilellas Ariño**. Investigadora de l'Escola de Cultura de Pau. És responsable de la investigació sobre els conflictes armats a la regió de l'Àsia Meridional i sobre la dimensió de gènere en la construcció de la pau i en l'impacte dels conflictes bèl·lics.

“L’empobriment de les societats que estan sota conflicte colpeja molt especialment a les dones”

La investigadora Maria Vilellas durant la presentació de la publicació “Alerta 2010”. Al seu costat, el director de l'Escola de Cultura de Pau, Vicenç Fisas.

En primer lloc, qui és Maria Vilellas?
Sóc una dona feminista de 31 anys. Em dedico a la recerca per la pau, i treballo a l'Escola de Cultura de Pau. En aquests moments estic a punt de ser mare per primer cop. He estudiat Ciències Polítiques, una diplomatura de postgrau en Cultura de Pau i un màster en Estudis de Dones, Gènere i Ciutadania.

Què és l'Escola de Cultura de Pau?
L'Escola de Cultura de Pau és un centre de recerca per la pau, situat a la Universitat Autònoma de Barcelona. És un centre dedicat a la investigació sobre temàtiques com els conflictes armats, els processos de pau, els drets humans, l'educació per la pau o la construcció de la pau en societats que han patit un conflicte armat. A part de la nostra tasca en l'àmbit de la recerca també fem docència i sensibilització sobre tots aquests temes. Pensem que és fonamental que els resultats de la nostra recerca estiguin a l'abast de tota la societat i entenem que a través

de la docència podem fer arribar molts missatges a molta gent. A l'Escola de Cultura de Pau, entenem que la recerca per la pau ha d'estar compromesa amb la transformació social i amb els valors de la pau, els drets humans i el diàleg.

Quina és la teva feina en aquest centre?
Formo part d'un equip de sis persones responsables del Programa de Conflictes i Construcció de Pau. En aquest programa ens centrem en els diferents conflictes armats i crisis socials i polítiques que tenen lloc arreu del món. Jo m'encarrego de la recerca sobre Àsia Meridional, és a dir, dels conflictes a països com ara Afganistan, Índia, Pakistan, Nepal o Sri Lanka. Per altra banda, sóc la responsable de la integració de la perspectiva de gènere en l'anàlisi dels conflictes armats i els processos de pau.

Creus que els conflictes armats afecten de la mateixa manera a homes i a dones?
Afecten a totes les persones que els pateixen: dones, homes, grans

i petits. Però les diferències de gènere són molt importants, com succeeix a qualsevol àmbit de la vida social. Les desigualtats, la discriminació i la violència de gènere són presents a tots els conflictes armats. El patriarcat és un motor important de les guerres fet que fa que homes i dones no resultin afectats de la mateixa manera per la violència.

Ens pots explicar de quina manera afecten a les dones?
Els conflictes armats impacten de moltes maneres sobre les dones: L'empobriment de les societats que estan sota conflicte colpeja molt especialment a les dones que en moltes ocasions assumeixen el sosteniment de les famílies i les comunitats. Aquesta situació implica molts i nous reptes per a les dones, com ara accedir al mercat laboral per garantir el sosteniment econòmic de la família. El desplaçament forçat de la població és, també, un fenomen molt feminitzat. Quan els conflictes armats acaben, la violència en l'àmbit familiar acostuma a incrementar

amb el retorn dels combatents en societats on la utilització de la violència s'ha convertit en quotidiana. Però potser un dels impactes més visibles que durant molt de temps ha estat profundament invisibilitzat, és la utilització de la violència sexual com arma de guerra. Les conseqüències de la violència sexual perduren en el temps, deixant ferides molt difícils de sanar. Per altra banda, tot i que s'ha avançat en la seva tipificació com a crim de guerra, la impunitat continua sent flagrant, i aquest crim és perseguit en molt poques ocasions.

Les dones som víctimes de violència, però alhora també som protagonistes de moltes iniciatives a favor de la pau. És així?
Efectivament, la visió de les dones exclusivament com a víctimes passives de les guerres és una visió errònia, que no s'ajusta a la realitat de moltes dones que pateixen els conflictes armats i al mateix temps mostren una capacitat de resiliència i resposta davant l'adversitat molt gran.

“Un dels impactes més visibles dels conflictes bèl·lics que durant molt de temps ha estat profundament invisibilitzat, és la utilització de la violència sexual com arma de guerra”

“La visió de les dones exclusivament com a víctimes passives de les guerres és una visió errònia, que no s'ajusta a la realitat de moltes dones que pateixen els conflictes armats i al mateix temps mostren una capacitat de resiliència i resposta davant l'adversitat molt gran”

“Les organitzacions de dones han fet moltes aportacions a la construcció de la pau, però potser en destacaria dues que em semblen especialment importants. En primer lloc, la lluita contra la impunitat, per la memòria i la dignitat de les víctimes. En segon lloc destacaria l'aposta molt clara per les vies dialogades per posar fi als conflictes armats”

Quines són les principals aportacions de les dones a la construcció de la pau?
Jo en destacaria dues que em semblen especialment importants. En primer lloc, la lluita contra la impunitat, per la memòria i la dignitat de les víctimes. En segon lloc, destacaria l'aposta molt clara per les vies dialogades per posar fi als conflictes armats que han fet moltes organitzacions de dones. En un context com l'actual, en el que la lluita antiterrorista passa per sobre de qualsevol altra possibilitat de sortida a les guerres, moltes dones han fet seves les propostes de diàleg entre les parts enfrontades, defensant que la solució més sostenible per a un conflicte armat és aquella que arriba per la via de l'acord i el consens.

Ens podries posar alguns exemples de dones o grups de dones que per tu siguin especialment rellevants?
El moviment internacional de les Dones de Negre és un referent de dones compromeses per la pau que han conformat una xarxa de solidaritat internacional entre

dones que viuen directament les conseqüències de les guerres i dones que mostren la seva solidaritat amb elles. A l'Afganistan també trobem organitzacions de dones especialment valentes pel context tan extremadament hostil en el que viuen, com ara RAWA. Les organitzacions de dones familiars de víctimes a Amèrica Llatina han fet una aportació molt valuosa en la lluita contra la impunitat, a través d'organitzacions com les Madres y Abuelas de la Plaza de Mayo.

Malgrat la valuosa aportació de les dones en la construcció de la pau, la presència de les dones en les negociacions de pau és realment escassa i merament “testimonial”? Seria important canviar aquesta tendència?
Sí, naturalment. Les dones han de tenir dret a participar a les negociacions de pau. Les dones aporten a les negociacions de pau una visió diferent dels conflictes armats, molt propera a les necessitats quotidianes de la població civil i a les conseqüències directes de la violència i la destrucció. Aquesta visió no

acostuma a estar present en les negociacions de pau, en les que sovint només es parla d'assumptes vinculats al territori, a les armes, o a les legislacions.

Què és “ 1325 Mujeres tejiendo la paz”?
Es tracta d'un llibre preciós, que recull les aportacions de desenes de dones que de maneres molt diverses han treballat i treballen per construir la pau a diferents indrets del món. Ha estat un projecte en el que distintes dones hem compartit el nostre coneixement i admiració per altres dones. Hem escrit sobre les seves vides i la seva aportació a la pau. És un projecte de reconeixement a la feina de les dones per la pau.

I tu sobre quina dona vas escriure?
Jo he volgut escriure sobre una de les poques dones que han participat com a facilitadores a un procés de pau formal, la noruega Astrid Heiberg, que va facilitar la participació de dones a les negociacions de pau que van començar a Sri Lanka l'any 2002.

A punt per estrenar-te en la maternitat, pots compartir amb nosaltres un desig especial que tinguis en relació a la teva criatura i el què serà el seu món?
Doncs són molts els desitjos, però potser un d'important és que pugui ser una dona lliure i alhora compromesa amb el món que l'envolta, que pugui viure una vida sense violències i que tingui present el llegat de lluites i esforç que han deixat darrere seu moltes altres dones que han viscut circumstàncies més difícils que les nostres.

‘Follow the women’ Amb bicicleta per la pau

Parlem amb **Dolors Sala** que és de Torelló i ha participat tres anys en el ‘Follow the women’.

“Un dels anys, dues germanes palestines van viatjar amb nosaltres. Quan vam arribar a Palestina, el pare de les noies ens va dir que agrairia tota la vida l’alegria que havia sentit al veure les seves filles enfilades dalt la bicicleta, arribant a palestina amb els cabells al vent, havent vist món com dues dones lliures”.

“Els homes entren amb tancs, les dones amb bicicleta”

“Vaig demanar a la Kalima, una dona palestina, què podia fer per ella i em va dir: vés a casa teva i explica el que has vist”

Feia 25 anys que Dolors Sala no pujava en una bicicleta, però ho va tornar a fer per recórrer amb ‘Follow the women’ diversos països d’Orient Mitjà per tal de denunciar la violència que es viu en aquesta regió.

‘Follow the Women’ és una bicicletada reivindicativa de dones de tot el món a favor de la pau i dels drets de les dones. La idea del projecte va sorgir de cinc dones d’Anglaterra, Xipre, Suècia, Jordània i Euskadi com a iniciativa per tal de sensibilitzar i crear consciència sobre la greu problemàtica que es viu als països d’Orient Mitjà, una de les zones més conflictives del món.

En la seva primera edició a l’any 2004, aquesta pedalada va aconseguir reunir 270 dones de diferents països, com ara Palestina, Iraq, Gran Bretanya, Estats Units o Espanya, que van recórrer més de 300 quilòmetres a través del Líban, Síria i Jordània per tal de difondre el seu missatge contra la violència i per la convivència pacífica. En la segona edició, en la qual ja hi va participar la Dolors, les dones van aconseguir entrar a Palestina per deixar encara més clar el seu missatge reivindicatiu en pro de la pau i la resolució dels conflictes

a través del diàleg i l’entesa cultural. “Amb bicicleta, la manera més pacífica d’entrar; els homes entren amb tancs, les dones amb bicicleta”, apunta la Dolors.

Amb aquest projecte, dones de tot el món volen donar suport a les dones àrabs, tot mostrant-els que no estan soles i empenyent-les així a agafar més protagonisme a l’hora d’intervenir en la resolució dels conflictes.

La participació

Les dones acudeixen al ‘Follow the women’ convocades per alguna amiga o familiar que els ha parlat del viatge. És el cas de la Dolors, que va conèixer el projecte de mans de la seva neboda, l’Assumpta, que hi havia participat l’any anterior. I a partir d’aquí -atretra pels països, per la fusió de dones i esport i, sobretot, per la idea de sortir al món després d’una època personal difícil- va presentar la seva sol·licitud.

Així va ser com l’any 2005 la Dolors va participar per primer cop al ‘Follow the women’ i repetiria l’experiència les dues edicions següents com a coordinadora de l’equip català.

Aquí veiem a la Dolors amb algunes companyes. És la tercera de l’esquerra.

“Per mi això va ser tot un símbol del que anem a fer allà: mostrar que les coses es poden fer i solucionar d’una altra manera, és a dir, amb diàleg enlloc de conflicte i guerres”.

La ruta

El ‘Follow’ passa pel Líban, Síria i Jordània i acaba a Palestina.

En cadascun d’aquests països hi ha un grup de coordinació que s’encarrega de la logística: “depenent del grup que dóna suport al projecte, pots trobar-te atès amb grans luxos o amb els recursos mínims: en un país pots dormir en un hotel de cinc estrelles i en un altre, en un pavelló esportiu”.

La contradicció

Per tal de tirar endavant el projecte és necessari trobar grups que col·laborin a moure 300 persones amb bicicleta. En la majoria de països, les col·laboracions provenen del mateix govern o de la monarquia, com és el cas de Jordània, on la reina Rania dóna suport al projecte.

Segons la Dolors, aquestes col·laboracions poden provocar contradiccions entre les dones participants: “Qui patrocina és gent de poder; alguns formen part de règims dictatorials. Si participes al ‘Follow the women’ has d’assistir a recepcions oficials pomposes que

no són gaire conseqüents amb els propòsits del projecte. Però, quan pots entrar a Palestina, on els recursos són mínims, i tens l’oportunitat de dormir en cases particulars i conèixer la seva gent, et plantejes que tenir aquest suport institucional potser és el preu que s’ha de pagar per poder entrar-hi. A partir d’aquí cadascú ha de valorar si el preu val la pena o no”.

Val la pena?

“Jo penso que sí, que val la pena”, ens diu la Dolors, “val la pena per conèixer la gent que viu el conflicte de primera mà, tant als camps de refugiats del Líban i Síria com a la mateixa Palestina. Val la pena per tornar i explicar el que has vist, informar del que està passant realment. No pots anar-hi amb pretensions, no arreglaràs el món. Però pots explicar-ho”.

La Dolors va tenir l’oportunitat de conèixer la Kalima, membre de la resistència palestina a Ramala que havia estat tancada 10 anys en una presó israeliana. “Aquesta dona se’m va fer molt propera; tenia la meua edat, però les nostres vides no tenien absolutament res a veure”, ens explica, “li vaig demanar què podia

fer per ella i em va dir: vés a casa teva i explica el que has vist”.

I així ho va fer. La Dolors, des que va participar per primer cop al ‘Follow the women’, ha escrit articles, ha parlat amb ràdios, televisions i mitjans digitals per tal de difondre el que va viure allà.

La Dolors remarca que a nivell personal el projecte li ha marcat un abans i un després: “sortir de casa va molt bé a tothom, però carregar-te una motxilla a l’esquena i marxar és una experiència més que enriquidora. El fet de conèixer dones de totes les edats que van amb els mateixos ideals sobre la pau, amb ganes de comunicar-se... m’ha aportat moltíssim”.

La propera edició del ‘Follow the women’ serà a la primavera del 2011.

Si us ha agradat, animeu-vos a participar-hi!

Per saber-ne més:
www.followthewomen.com
<http://followthewomen2008.wordpress.com/>

Diferents moments de la jornada: xerrada i treball de grups.

Dóna't veu, digues la teva, participa

2a jornada comarcal de dones

El dissabte 2 d'octubre, al Museu Industrial del Ter, va tenir lloc la 2a jornada de dones de la comarca d'Osona, organitzada pels ajuntaments de Manlleu, Roda de Ter i Vic, pel Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura i per la Mancomunitat la Plana.

A diferència de l'anterior, celebrada a Montesquiu el maig del 2009, aquesta va ser una jornada adreçada específicament a les associacions de dones. La intenció era facilitar el coneixement mutu i l'intercanvi d'experiències. A la jornada hi van assistir una cinquantena de dones, en representació de més de 13 entitats.

Tal i com va afirmar Glòria Solsona en la conferència que obria la jornada: "Les dones sempre han estat presents en els espais i associacions locals on es fa la política informal i comunitària i on es construeixen els teixits solidaris de la vida quotidiana". Osona no n'és una

excepció. Ho demostra la trentena de grups i entitats de dones que actualment trobem en els nostres pobles i ciutats. La necessitat d'aprofundir en el coneixement d'aquesta realitat, detectar interessos i necessitats i, alhora, obrir un debat sobre el paper d'aquest grups en la vida dels municipis és el que va motivar als diferents ens municipals a organitzar aquesta jornada.

Glòria Solsona, sociòloga i coautora de l'estudi "la participació sociopolítica de les dones a la província de Barcelona" va encetar la jornada amb la conferència "Com participem les dones?. Algunes reflexions". En la seva exposició Glòria Solsona es va referir a les desigualtats de gènere per tal d'entendre com aquestes impacten en la participació de les dones i, en una segona part, va fer una síntesi de les principals característiques de l'associacionisme femení recollides en el seu estudi.

Seguidament, es va obrir un espai de tertúlia en el que les participants van poder compartir la realitat de les seves entitats. Els seus interessos, objectius i tipus d'activitats que promouen van ser alguns dels temes tractats al llarg de la seva conversa. També van tenir temps d'intercanviar idees i propostes sobre com facilitar la gestió i/o millorar la participació a les seves entitats.

Finalment, com a cloenda de la jornada, les dones que ho van desitjar van poder participar en una visita teatralitzada a les dependències del Museu industrial del Ter.

Idees clau de la conferència "Com participem les dones?"

Una societat que no representa de la mateixa manera a les seves dones i als seus homes, no és una societat igualitària.

Un dels obstacles més importants per a la participació de les dones és la manca de corresponsabilitat dels homes que es tradueix en una doble-triple jornada per a les dones o, el que és el mateix, en mancança de temps personal.

Altres limitacions que condicionen la participació de les dones són: el poc reconeixement que les dones atorguen als seus propis sabers, el fet de no sentir-se legitimades, la poca experiència en les pràctiques de presa de decisions públiques o la condició de minoria, entre d'altres.

Les entitats i grups de dones han d'afavorir el treball en xarxa no només per a comunicar-se, crear relacions de cooperació o afavorir l'intercanvi d'experiències sinó també per donar un valor afegit a les iniciatives que sorgeixin del seu treball i optimitzar els recursos existents.

Per millorar la nostra participació com a dones, cal empoderar-nos (tenir clars els nostres objectius i la manera d'aconseguir-los), reinventar-nos (atrevir-nos amb noves propostes que atenguin a la diversitat de les dones) i buscar i generar lideratges per tirar endavant les nostres iniciatives.

Les associacions reivindiquen:

Espais de coneixement i d'intercanvi d'experiències.

Treball en xarxa entre les diferents entitats de la comarca.

Formació.

Noves vies de finançament.

Suport i coordinació amb els ajuntaments.

Autovaloració. Som persones compromeses i treballem molt, però també ens divertim. Valorem-ho.

Més cursos de llenguatge dels signes. Aquesta és una reivindicació de les dones de l'Agrupació de sords de Vic i comarca que van assistir a la jornada. Elles també volen poder tenir més presència en tots els àmbits de la societat.

Associacions participants

Associació Hadar de Tona

Agrupació de Sords de Vic i comarca

Associació Som Dones de Taradell

Associació Dones d'Orís

Associació MILEVA per a l'eradicació de la violència domèstica i familiar de Vic

Associació El GAT de Torelló

Grup de Dones cuidadores d'Aiguafreda

Associació Mares del Món de Manlleu

Escola d'adults de Vic

Associació l'Ordit de Manlleu

Escola d'adults de Manlleu

Associació Fòrum Dona de Roda de Ter

Safareig de Dones de Vic

Grup de Dones de Sant Quirze de Besora

Associació Mares d'Enllaç de Vic

Dones d'arreu

Seguint la línia de la revista de fer una ullada al món, hem volgut que dones que viuen aquí però que provenen d'altres països ens parlin de com veuen la situació de les dones tant aquí com al seus països d'origen. Elles ens han comentat diferències i similituds, coses que els agraden i coses que, creuen, haurien de canviar.

Jo sóc d'una zona rural, d'un poble. Allí les dones no tenen moltes possibilitats per estudiar ni per trobar una feina que els agradi. A la majoria només els queda l'opció de casar-se, tenir fills i cuidar de la família. No queda lloc pel desenvolupament i la realització personal a altres nivells com poden ser la feina i els estudis. Sobre el que m'agrada més... la veritat és que em costa trobar algun aspecte positiu en relació a les dones al meu país, potser hi és, però en aquests moments no li sé veure.

Sofia
Polònia – Sant Vicenç de Torelló

Aquí les dones són molt treballadores, però mares i pares es perden una mica el poder gaudir dels seus fills, qui té ocasió de gaudir-ne són els avis i àvies que en tenen cura mentre els pares treballen. Aquí m'hi trobo bé i valoro especialment que es viu més tranquil pel que fa a temes polítics, de violència, de seguretat personal, etc.

Elsa D.
Mèxic - Manlleu

Les dones al Marroc, en aquests moments estan aconseguint molt pel que fa als seus drets com a dona, mare i esposa, mitjançant el nou Codi de la Família al Marroc del 2004 (Al Mudawana), encara que queda molt per fer i seguirem trobant desigualtats, maltractaments, abusos Les dones d'aquí han buscat la seva llibertat i l'han aconseguit a un preu elevat, ja que poden ser independents, però malauradament porten un ritme de vida molt estressant. Sempre tenen alguna cosa a fer, no tenen ajuda de ningú o si la tenen l'han de pagar. Per tenir fills han de planificar molt bé el seu temps i han de buscar gent que els ajudi a cuidar-los.

Anissa
Marroc – Vic

Aquí, les dones teniu llibertat. Si treballem, les dones podeu viure soles. Podeu moure-us amb la canalla, si voleu, podeu deixar el marit, hi ha serveis, ajudes ... A l'Índia no pots fer això. Hi ha moltes dones a l'Índia que no tenen terres, que no tenen una ocupació. Si no tens res, ho passes molt malament. Moltes decisions les prenen els homes, els sogres... Encara hi ha famílies que no pensen en les dones ... el sistema de castes encara funciona. Si et vols separar del marit has de tornar a casa dels pares i això fa que moltes dones no ho facin, per evitar problemes amb la família.

Mares de l'Índia
Índia – Vic

Les dones del meu país no gaudeixen dels mateixos drets que les d'aquí. Allà, una dona pot ser maltractada i ha de callar. Hi ha lleis, però no s'apliquen. La gran majoria no treballen, són mestresses de casa ... tenen poc a dir. Hi ha joves que han tingut la sort d'estudiar, però la majoria són analfabets i això els fa les coses més difícils. A Catalunya, és molt diferent. Teniu més drets i teniu moltes possibilitats de tirar endavant, amb estudis o sense, amb marit o sense marit. Les lleis us protegeixen ... Malgrat tot les dones del meu país són molt valentes. Tot i viure sotmeses, són les que tiren endavant les famílies i les comunitats. Sempre les veuràs contentes.

Loukou
Costa de Marfil – Roda de Ter

A tot arreu les dones tenen el paper de criar els fills i dur la família. Malgrat això, aquí les dones fan servir bé la seva llibertat, l'aprofiten... Penso que l'educació és un tema clau per aconseguir una societat més justa i igualitària i que per això s'ha de reivindicar. Una diferència que m'ha sorprès al venir aquí, és que el concepte de família és diferent, aquí ens referim a pares, fills i néts, i en canvi allà, el concepte família inclou més parents, com ara tiets, cosins... és molt més extensa.

Elsa M.
Mèxic - Manlleu

Allà hi ha més masclisme, les dones aguanten molt, són més submises, hi ha la sensació que han d'aguantar pels fills. Els homes potser no les peguen, però són més infidels. Aquí veig que les dones són molt emprenedores i es fan valdre, i això m'agrada, per contra penso que al meu país donem molt valor als vincles familiars i els mantenim.

Yaneth
Colòmbia - Manlleu

No veig moltes diferències. Els problemes són els mateixos. Hi ha dificultat per accedir a una feina i quan en una casa treballen l'home i la dona, sempre és la dona qui cuida de la casa i la família ... Les joves allà també poden estudiar. Si no ho fan és perquè no volen. Els pares, els germans ho volen, però elles prefereixen casar-se i formar una família.

Tamimount
Marroc - Roda de Ter

Quan vaig arribar, el 1980 em va sorprendre el valor que se li donava a la família tradicional. Això ha anat canviant. Avui dia, majoritàriament, les dones treballen. Les coses semblen més fàcils, tot i que continuem patint el problema de la doble jornada. Un altre canvi que veig molt important és que les joves tenen moltes més oportunitats, tan aquí com al Regne Unit. Les joves d'ara poden accedir a tots els estudis i, en conseqüència a totes les professions. Estem en competència directa amb els homes. Això sí, encara queden molts reptes, com per exemple, aconseguir la igualtat salarial entre homes i dones.

Bàrbara
Regne Unit - Roda de Ter

L'organització internacional de les Nacions Unides defineix la violència contra les dones com tot acte de violència basat en la pertinença al sexe femení que té com a resultat possible o real un dany físic, sexual o psicològic per a les dones, incloses les amenaces, la coacció o la privació arbitrària de llibertat i ja sigui a la vida pública o a la privada.

Violència en l'àmbit de les relacions afectives

A l'entorn de les relacions afectives, la forma més freqüent de violència contra les dones és el maltractament –físic, psíquic, sexual– que l'home exerceix sobre la seva parella o ex-parella. Però, hi ha també, tot una sèrie de pràctiques tradicionals que es continuen reproduint generació rere generació que suposen violència contra les dones i una vulneració dels seus drets humans. En són exemples: la mutilació genital femenina, l'infanticidi femení, els matrimonis forçats i/o matrimonis infantils o els crims en defensa de l'honor.

Violència en el sí de la comunitat

Inclou entre d'altres formes de violència: els feminicidis, diferents formes de violència sexual com les violacions o l'assetjament sexual, la prostitució, el tràfic de dones i nenes i la pornografia.

Violència perpetrada o tolerada pels estats

Són actes violents perpetrats o tolerats per la policia, els vigilants de presons, els soldats, els guàrdies de fronteres, els funcionaris d'immigració Inclou, entre d'altres formes de violència: les retencions il·legals, les tortures o les violacions de dones a mans de les forces governamentals, utilitzades com a arma de guerra.

molt més que víctimes

Somaly Mam

Cambodja, 1970

“No hi ha nenes que es dediquin a la prostitució sinó nenes prostituïdes”

Sotmesa a l'esclavitud i obligada a exercir la prostitució quan era una nena, Somaly Mam, un cop aconsegueix fugir dels seus “amos”, inicia la seva lluita personal per ajudar a les dones. Després de viure dos anys a França, el 1995 torna al seu país i funda l'associació AFESIP (Acció per a les dones en situació precària) per ajudar a les dones i a les nenes víctimes d'explotació sexual a Cambodja i d'altres països asiàtics. Des de 1997 presideix l'organització per eradicar la prostitució i el tràfic infantil ECPAT. L'any 1998 rep el premi Príncep d'Astúries de Cooperació Internacional. L'any 1999 va ser escollida presidenta de la confederació d'Organitzacions de Dones de la ASEAN i l'any 2007 crea la Fundació que porta el seu nom dedicada a eliminar el tràfic de dones per mitjà de l'acció, la promoció de campanyes i la sensibilització de la societat davant aquesta realitat.

Farida Shaheed

Pakistan, 1944

“De totes les formes d'opressió que patim les dones que vivim sota les lleis musulmanes, una de les pitjors és que se'ns nega fins i tot el dret a somiar un món diferent i alternatiu”

Sociòloga i activista dels drets de les dones al Pakistan. És supervisora del programa “Mujeres, Derecho y Estatus” en Shirkat Gah, des d'on intenta combinar la investigació amb el desenvolupament social i la militància. Va ser una de les primeres persones del Pakistan en promoure la necessitat de reservar un 33% dels llocs del govern per a les dones en eleccions directes, mesura que ja ha estat implementada en alguns districtes. Des de 1986 forma part de la xarxa internacional de solidaritat WLUML - dones que viuen sota lleis musulmanes- i ha ajudat a moltes dones que veuen perillar els seus drets i les seves pròpies vides a causa de lleis discriminatòries. Cal recordar que al Pakistan, fins fa poc, existien lleis que permetien les lapidacions a dones considerades adulteres, càstigs corporals i d'altres que restringien la llibertat de moviment de les dones i que promovien la consideració que la vida d'una dona era la meitat de valuosa que la d'un home.

Marjana Senjak

Bosnia Herzegovina

“Amor i candidesa són garanties d'èxit per a la construcció de la pau”

A l'agost de 1992, Marjana Senjak va fundar el Centre d'Ajuda Psicològica de Zenica, des d'on va iniciar un treball de cooperació entre diferents professionals que actuaven en els centres de refugis col·lectius. Juntament amb els seus col·legues, va establir una línia S.O.S per a persones amb traumes provocats per la guerra, incloent-hi soldats. Al 1993 va ser cofundadora del Centre Mèdic de Zenica per al tractament de dones sobrevivents a les violacions i d'altres traumes provocats pel conflicte. Durant els darrers anys el centre s'ha anat expandint i actualment ofereix tractament a víctimes de violència domèstica i incest.

Marcela Lagarde y de Los Rios

Mèxic, 1948

“Nosotras no luchamos contra la violencia sino que trabajamos por la paz”

Marcela Lagarde és acadèmica, antropòloga i investigadora, i una de les persones més rellevants en el feminisme llatinoamericà. Fou diputada al Congrés Federal Mexicà com a independent a les llistes del Partido de la Revolución Democrática (PRD), i durant la seva tasca com a membre del Congrés, va destacar per la seva tasca a favor dels drets de les dones. Catedràtica de la Universidad Nacional Autónoma de México, Lagarde, va acunyar el terme “feminicidi” per descriure la situació a Ciudad Juárez (Mèxic) i va aconseguir la creació d'una comissió Especial de Feminicidi al Congrés, per investigar l'assassinat de dones a Ciudad Juárez. Va promoure que el delictes de “feminicidi” s'incorporés al Codi Penal i va ser la màxima redactora i valedora de la Ley General de Acceso de las Mujeres a Una Vida Libre de Violencia, vigent a Mèxic des de 2007.

Són milions les dones que intervenen cada dia a favor de la pau i que busquen, per mitjà de les seves experiències i sabers, desenvolupar accions que contribueixin a transformar el món. L'any 2005, “Mujeres de paz en el mundo” va promoure el nomenament col·lectiu de 1000 dones de 150 països per al premi Nobel de la Pau. Són dones de diferents sectors socials: camperoles, mestres, periodistes, artistes ... Són dones compromeses amb un futur lliure de violències.

Per saber-ne més:
www.1000peacewoman.org/spa

Vàries autores: 1325. Mujeres tejiendo la Paz. Icaria editorial. Any 2009

Marta Selva ens recomana ...

MARTA SELVA

Llicenciada en Història Moderna i Contemporània per l'UAB. Ha format part, des del 1975, de la cooperativa Drac Màgic, que té com a objectiu principal la difusió de la cultura audiovisual, i ha estat codirectora de la Mostra de Films de Dones de Barcelona. Ha publicat diversos estudis i articles sobre la representació de les dones en els mitjans de comunicació audiovisuals, dona i cinema i didàctiques de l'audiovisual. Va ser també, vicepresidenta del Fòrum d'Entitats de persones usuàries de l'audiovisual, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya. Des del 2003 és presidenta de l'Institut Català de les Dones

UN VIATGE

L'illa de Sicília

Parla per si sola. Visiteu-la. Petjades visibles de cultures que ens han construït com l'hel·lènica, l'àrab, la de la Corona d'Aragó, i de totes les essències mediterrànies.

cançons que ens agraden

HIJAS DE EVA
Pedro Guerra.
Any 2002. BMG.

A Hijas de Eva, el cantant canari Pedro Guerra dedica 14 temes a la violència que pateixen les dones arreu del món. Ho fa partint de reflexions i textos de grans pensadors com Eduardo Galeano, José Saramago, Rosa Montero i altres. Els temes del CD fan referència a què pot suposar néixer nena i no nen, al masclisme, a la feminització de la pobresa, a la prostitució, als maltractaments, a les nenes que maduren abans d'hora, a l'ablació, al culte al cos ... Aquest àlbum va ser un encàrrec de la Fundación Alfredo Kraus.

ELS AMANTS DE LILITH
Lidia Pujol.
Any 2007.

En el seu segon treball en solitari, Lidia Pujol reuneix cançons populars de transmissió oral recollides als pobles de Catalunya, València i Balears. Segons la mateixa autora: “ Els amants de Lilith parla de dones. Dones ultratjades i dones que ultratgen; dones que estimen fins a la mort, i encara més enllà; dones poderoses i dones febles. Jo també sóc doble: sóc Lilith, la dona rebel que no es va voler sotmetre a Adam; i a la vegada, sóc Eva, la dona feta a la mida de l'home. Oscil·lo entre la llum i la foscor”.

RIMAS CONTRA LA VIOLENCIA DE GÉNERO
Artistes del Hip-hop:
Arianna Puello, Dnoe, Shuga, Flux, La Nuit, Mefe, Mai, Indie, Elsa Praice, Lekreakole i Dj Yulian. Any 2008.

Veus femenines del hip hop publiquen en aquest àlbum cançons pròpies i inèdites per a sensibilitzar a la gent jove sobre la problemàtica de la violència de gènere. Són entitats col·laboradores d'aquest projecte: Fundación Mujeres, Fundación ni bella ni bestia, Instituto de la Mujer, Ministerio de Cultura i Fundación Autor.

CANCIONES CONTRA LOS MALOS TRATOS
Diversos grups de rock espanyols.
Any 2006.

Aquest disc té els seus orígens en el festival de rock Derrame, celebrat a Derrameidea, Astúries. El lema del festival va ser “Lluita de les dones per a la llibertat”, i es van organitzar activitats paral·leles sobre el tema com conferències i taules rodones. Editat per Santo Grial Records recull 18 cançons de grups de rock nacionals com: Los Suaves, Lujuria, Desakato, Transfer, Insania, Malos vicios o Pernada, entre d'altres.

webs

www.amnistiacatalunya.org
Amnistia Internacional Catalunya ofereix dades i reflexions sobre la situació actual de la violència de gènere a Catalunya i al món. L'apartat Dones i drets humans es fa ressò de la Campanya Mundial per combatre la violència contra les dones i proposa mesures per acabar amb la xacra que suposa la violència contra les dones. A més, Amnistia Internacional disposa d'una unitat didàctica, Prou violència contra les dones!, en la qual es proposa activitats per a l'educació primària, per a l'educació secundària i per a l'educació de persones adultes.

www.womeninblack.org
http://donesdenegrecs.blogspot.com/
www.mujerpalabra.net
Dones de Negre és una xarxa internacional de dones, flexible i descentralitzada, feminista amb una filosofia comuna contra el militarisme i la violència i que, amb les peculiaritats locals, utilitzen a tot el món un mateix estil d'acció pública i treballen local i globalment per la Pau.

www.madres.org
Les Mares de Plaça de Maig és una associació formada durant l'últim govern militar de la República Argentina a fi de recuperar amb vida els detinguts desapareguts, inicialment, i després establir quins van ser els responsables i promoure el seu enjudiciament. Posteriorment tracten de continuar el que elles entenen com la lluita que van intentar dur a terme els seus fills, mitjançant la mateixa associació, amb la seva pròpia ràdio, universitat (UPMPM), cafè literari, pla d'habitatge social, guarderia infantil i programa de televisió.

www.rutapacific.org.co
Aquesta és la pàgina web de la Ruta pacífica de les Dones que va sorgir l'any 1996 com a resposta a la greu situació de violència que es trobaven les dones que viuen en zones de conflicte. És un grup que treballa perquè les dones no només ens veiem i expressem com a víctimes de guerra, sinó com actores socials i polítiques del procés de negociació i construcció de la pau.

adreces

PIAD NEUS CATALÀ.
RODA DE TER
Can Planoles
C. Ramon Martí, 42 1a planta
08510 Roda de Ter
Telèfon 93 854 39 39
Correu electrònic:
piad@rodadeter.cat
Dilluns i dimarts,
de 9 a 14 h i de 16 a 19 h

VIC DONES – SIAD Osona
C. Mestre Garriga, 12
08500 Vic
Telèfon 93 702 72 84
Correu electrònic
vicdones@vic.cat
De dilluns a dijous de 9 a 18h
Divendres de 9 a 14h
(hores concertades)

SERVEI D'INFORMACIÓ I ATENCIÓ A LES DONES DE MANLLEU (SIAD)
Àrea de Benestar Social, Salut Pública i Consum de l'Ajuntament
C. Baixa Cortada, 9
08560 Manlleu
Telèfon 93 851 08 48
Correu electrònic
siad@manlleu.cat
Dimarts i dijous
de 10 a 13 h i de 16 a 18 h

SEU TERRITORIAL A LA CATALUNYA CENTRAL INSTITUT CATALÀ DE LES DONES
Pl. Major, 37,2a
08500 Vic (Osona)
Telèfon 93 6939883
Correu electrònic
icd.catalunyacentral@gencat.cat

telèfons

Servei d'atenció telefònica 24 hores per a les dones en situació de violència: 900 900 120
i per correu electrònic: 900900120@gencat.cat
Un servei gratuït i confidencial que informa, assessora i facilita la manifestació dels casos de violència contra les dones les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any. Les persones que accedeixin al servei poden expressar-se en català, castellà, anglès, francès, alemany, italià, rus, àrab, romanès, croat i xinès (mandari)

Emergència dels mossos d'esquadra: 088

Mossos d'esquadra: 93 881 57 00

Emergències socials: 112

Emergència de l'Institut de la Mujer: 900 191 010 900 152 152 (DTS dones sordes)

Emergències mèdiques: 061

Hospital General de Vic: 93 889 11 11

Guàrdia urbana: 092

Grups de dones
Sabies que hi ha grups i/o associacions de dones en els municipis?
• Centelles
• Manlleu
• Muntanyola
• Roda de Ter
• Taradell
• Tona
• Torelló
• Ripoll
• Vic
• Viladrau
• Orís

Truca al teu PIAD (punt d'informació i atenció a les dones) més proper i informa't.

25 de novembre

Dia Internacional per a l’eradicació de la violència masclista

xerrades/tertúlies/debats

Maternitats, a càrrec de Bru Rovira, fotògraf i periodista
Dia: dijous, 18 de novembre.
Hora: 18.30h.
Lloc: Sala Mercè Torrents.UVIC.
Població: Vic

Què és la mutilació genital femenina?, a càrrec de Rou Sánchez, metgessa de família
Dia: dimarts, 23 de novembre.
Hora: 20h.
Lloc: Sala de Plens de l’ajuntament
Població: Tona

Què és la mutilació genital femenina?, a càrrec de Rou Sánchez, metgessa de família
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 20h.
Lloc: Centre Cultural Costa i Font.
Població: Taradell.

Eduquem igual a nens i a nenes?, a càrrec de Montse Serrats, experta en coeducació
Dia: dimecres, 17 de novembre
Hora: 15h.
Lloc: Sala de Plens. Ajuntament
Població: San Martí de Centelles

La tolerància i el respecte, una visió femenina del món, a càrrec de Rayda Guzman, doctora en filosofia.
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 18h.
Lloc: Sala de Plens. Ajuntament
Població: Tona

La prevenció de la violència domèstica i de gènere, a càrrec de la Policia Local
Dies: durant el mes de novembre.
Lloc: IES Antoni Pous i Argila.
Població: Manlleu.

Amor? Una conferència sobre violència de gènere, a càrrec de Julieta Vartabedian, antropòloga
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 19h.
Lloc: Sala d'exposicions Can Puget.
Població: Manlleu.

Sexualitat femenina, la gran desconeguda, a càrrec d'Elena Crespi, sexòloga
Dia: divendres, 26 de novembre.
Hora: a consultar
Lloc: Escoles de Bajalou.
Població: Orís

Com prevenir les relacions abusives, a càrrec de Beatriu Macià, terapeuta i cofundadora de Tamaia.
Dia: dimecres, 1 de desembre.
Hora: 19.30h.
Lloc: Casal d'avis.
Població: Santa Eulàlia de Riuprimer.

tallers

Tècniques de relaxació, a càrrec de Mónica Ferrando
Dia: dijous, 18 de novembre.
Hora: 15.17h.
Lloc: Centre Cívic Frederica Montseny.
Població: Manlleu

Blogs
Dies: del 22 al 25 de novembre.
Lloc: eCanal.
Població: Manlleu

Autodefensa per dones, a càrrec de Karin Konkle
Dies: dijous, 25 de novembre.
Hora: 16-19h.
Lloc: CAP El Remei.
Població: Vic

Fem xapes: escriu el teu desig per eradicar la violència
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 17.30h.
Lloc: Plaça Major.
Població: Aiguafreda

Fem flors: omplim de flors “el jardí de la llibertat per la no-violència”
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 17.30h.
Lloc: Plaça de la Vila.
Població: Santa Eulàlia de Riuprimer

Arts Plàstiques, a càrrec de Bernadet Fontserè
Dies: del 22 al 30 de novembre.
Població: Sant Vicenç de Torelló

Prevenció de la violència de gènere, a càrrec de Manuel Luque. Caporal de la policia local de les Franqueses del Vallès.
Dia: divendres, 26 de novembre.
Lloc: Centre Cívic Frederica Montseny.
Població: Manlleu

La sexualitat femenina, a càrrec d'Elena Crespi, sexòloga
Dies: 15, 22 i 29 de novembre.
Lloc: Escola El Rocal.
Població: Montesquiu.

l’hora del conte/ clubs de lectura

Lectura Contes no sexistes
Dies: del 22 de novembre al 3 de desembre.
Hora: 12h.
Lloc: Biblioteca La Cooperativa.
Població: Centelles

Lectura de La Cenicienta que no queria comer perdices, a càrrec de les autores.
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 20.00h.
Lloc: Arxiu Municipal.
Població: Torelló.

Lectura d’un poema i presentació del mural La veu dels infants
Dia: dimarts, 30 de novembre.
Hora: 19h.
Lloc: Centre Cultural Costa i Font.
Pobalció: Taradell

Lectura Contes no sexistes
Dia: divendres, 19 de novembre.
Hora: 18h.
Lloc: Biblioteca Joan Triadú.
Població: Vic

Xerrada-col·loqui sobre el llibre La dona que ensopegava amb les portes, a càrrec de la psicòloga Assumpta Muns
Dia: dimarts, 30 de novembre.
Hora: 19.30h.
Lloc: B. Antoni Pladevall i Font.
Població: Taradell

teatre/cine/música

Happy. Un cuento sobre la felicidad.
Passi del film i debat.
Dia: dijous, 18 de novembre.
Hora: 20.30h.
Lloc: Biblioteca Dos Rius.
Població: Torelló.

Persèpolis.
Passi del film i debat.
Dia: divendres, 19 de novembre.
Hora: 21h.
Lloc: PIAD.
Població: Roda de Ter

Teatre “La dona sola”
Dia: divendres, 19 de novembre.
Hora: 21.15h.
Lloc: Centre Cultural Europeu de la Natura.
Població: Viladrau

Billy Eliot.
Passi del film i debat.
Dia: dijous, 11 de novembre.
Hora: 20.30h.
Lloc: Auditori UNNIM.
Població: Vic.

Buda explotó por vergüenza
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 20.30h.
Lloc: Teatre El Centre.
Població: Sant Quirze de Besora.

Concert Jove contra la violència de gènere.
Dia: divendres, 26 de novembre.
Hora: 23h.
Lloc: Les Dames.
Població: Manlleu

Happy. Un cuento sobre la felicidad.
Passi del film i debat.
Dia: divendres, 26 de novembre.
Hora: 18.30h.
Lloc: VicDones.
Població: Vic

La teta asustada. Passi del film i lectura del manifest
Dies: divendres, 26 i dissabte 27 de novembre.
Hora: 22h.
Lloc: Casal Francesc Macià.
Població: Centelles.

Àgora.
Passi del film i debat
Dia: divendres, 26 de novembre.
Hora: 18.30h.
Lloc: Sala de Plens de l’Ajuntament de Tona
Població: Tona

Te doy mis ojos.
Passi del film i debat
Dia: divendres, 26 de novembre.
Hora: 19h.
Lloc: Punt Jove “el cucut”.
Població: Santa Eulàlia de Riuprimer

Durmiendo con su enemigo.
Passi del film i debat
Dia: dissabte, 27 de novembre.
Hora: 17h.
Lloc: Sala d’Entitats – Punt Jove.
Població: Balenyà.

Exhibició de Hip-hop
Dia: diumenge, 28 de novembre.
Hora: 16h.
Lloc: Teatre Casals Gràcia.
Poblció: Manlleu

exposicions

Amor?. Una exposició sobre violència de gènere.
Dies: del 22 de novembre al 3 de desembre.
Lloc: Casal Francesc Macià.
Població: Centelles.

Dones Valentes
Dies: del 12 de novembre al 28 de novembre.
Lloc: Centre Cultural Costa i Font.
Població: Taradell.

Violència masclista en la parella: desmuntem mites?
Dies: de l’1 al 10 de novembre.
Lloc: CAP El Remei. Vic
Població: Vic

Maria Teresa Vernet i Real, compromís de gènere i de modernitat.
Dies: del 3 al 14 de novembre.
Lloc: Biblioteca Dos Rius.
Població: Torelló.

altres

2.0 Contra la violència.
Publicació al web de Manlleu del missatges de rebuig a la violència
Dies: durant el mes de novembre.
Població: Manlleu

Encesa d’espelmes i lectura del manifest, a càrrec del Consell Local de Dones de Vic
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 19,15h. Plaça Major.
Població: Vic

Lectura de manifest, activitat visual i xocolatada
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 18h.
Lloc: Jardins Romàntics de la Casa Forta del Despujol.
Població: Les Masies de V.

Lectura de manifest, expressem-nos contra la violència i paradeta solidària de Mans Unides
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 17.30h.
Lloc: Plaça de Dalt Vila.
Població: Manlleu

Encesa d’espelmes i lectura del manifest, a càrrec del Sr. Tomàs Girvent
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 19h.
Lloc: Plaça Joseph Espona.
Població: Balenyà

Encesa d’espelmes i lectura del manifest, a càrrec de la Sra. M. Rosa Planesas.
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 19,30h.
Lloc: Sala de Plens de l’Ajuntament de Tona.
Població: Tona.

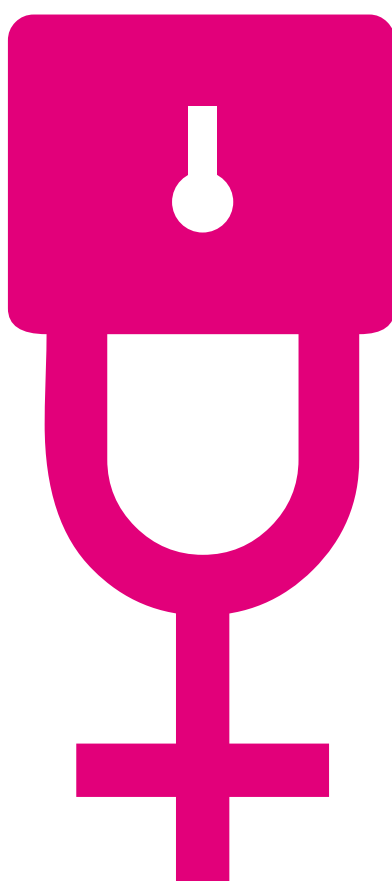
Encesa d’espelmes i lectura del manifest, a càrrec de la Sra. Piluca Sena
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 19h.
Lloc: Plaça major.
Població: Aiguafreda

Encesa d’espelmes i lectura del manifest, a càrrec de la Sra. Núria Solà
Dia: dijous, 25 de novembre.
Hora: 19h.
Lloc: Plaça de la Vila.
Població: Santa Eulàlia de R.

Campanya “Roda de Ter” diu no a la violència masclista. Missatges solidaris des de Ràdio Roda.
Dies: del 22 al 28 de novembre.
Població: Roda de Ter

Caminada popular, encesa d’espelmes i lectura del manifest
Dia: dissabte, 27 de novembre.
Hora: 16h.
Lloc: Plaça Major.
Població: Viladrau

Per a més informació adreceu-vos als ajuntaments.

*“Mentre es neguin els drets humans
a les dones, en qualsevol lloc del món,
no podrà haver-hi ni justícia ni pau”*

Shirin Ebadi, premi Nobel de la Pau 2003